

Garai Gábor "Bizalom" című versével és Raffai Kinga „Üzenet” című képével¹ kívánunk minden hallgatónknak sikeres, eredményes, izgalmas tavaszi szemesztert!

S ha százszor is becsapnak és ezerszer csalódom abban, kinek szívemet, mint álmából a rózsát, kitakartam, s ha épp az árul el, kit életemmel fedeztem én, s ha tulajdon fiam tagad meg, s ha nem harminc ezüstért, de egy rongy garasért adnak el engem barátaim, s ha megcsal a reménység, s ha kudarcaim térdre kényszerítenek és elátkozom már, hogy megszülettem, s ha csak a bosszút hízlalja a hála híveimben, s ha rágalom kerít be,- akkor se mondom, hogy nem érdemes!

Akkor se mondom, hogy nem érdemes hinni az emberben, akkor se mondom, hogy megélek magam is, néptelen magányban, mert irgalmatlan az élet.-

De csöndes szóval eltűnődve mondom:
bizalmam sarkig kitárt kapu,
nem verhet rá lakatot a gyanú;
ki-bejár rajta bárki szabadon.

Egy besurrant csaló tiszteletére
nem állítok őrséget tíz igaznak!
Kit tegnap itt gyöngeség bemocskolt,
megtisztálkodva ma betérhet újból;
ki kétélű késsel jött ide ma,
köszönhet holnap tiszta öleléssel!

Nem, nem a langy irgalmat hirdetem.
Nem hirdetek bocsánatot a rossznak,
kegyelmet a hazugnak,
nem tudok mentséget a könnyes
képmutatásra,
s az öngyilkos szenvelgést gyűlölöm,
akár a nyers önzés orvtámadását.

De hirdetem, hogy bűneink mulandók!
Mint a mammut és az ősgyík, a
múltba
porlad a gyűlölet és a gyanakvás;
dühünk lehül,
csak szerelmünk örök.

S halandó gyarlóságai között
csupán maga az ember halhatatlan.
Kérlelhetetlen gyötrelmei ellen
irgalmas vára bizalomból épül;
s az önmagával vívott küzdelemben
csak jósága szolgálhat menedékül.

¹ forrás: <http://raffaikinga.hu/galeria/uzenet.htm>